

Seletuskiri tulumaksuseaduse muutmise seaduse eelnõu juurde

I. Sissejuhatus

1. Sisukokkuvõte

Tulumaksuseaduse muutmise seaduse eelnõuga viiakse ellu Eesti Reformierakonna, Sotsiaaldemokraatliku Erakonna ning Erakonna Isamaa ja Res Publica Liit kokkuleppes valitsuse moodustamise ja valitsusliidu tegevusprogrammi põhialuste kohta¹ (edaspidi *valitsusliidu tegevuskava*) nimetatud tulumaksu alased eesmärgid suurendada maksuvaba tulu 205 euroni kuus ja tagada, et keskmine vanaduspension on endiselt tulumaksuvaba.

Eelnõuga seotakse laste ülalpidamise eest saadav täiendav maksuvaba tulu lahti üldise maksuvaba tulu määrast. Mõnevõrra piiratakse füüsilise isiku maksustatavast tulust mahaarvataavaid koolituskulusid ja vähendatakse üldist mahaarvamiste piirmäära. Korrastatakse renditulu maksustamise reegleid ja sätestatakse füüsilisele isikule arvestuslik mahaarvamine eluruumi üürilepingu alusel saadud üürist üürimisega seotud kulude katteks. Nimetatud muudatused on valitsusliidu tegevuskavaga seotud kulude katteallikate paketi osa.

Lisaks suurendatakse eelnõuga välislähetuse päevaraha maksuvaba piirmäära.

2. Eelnõu ettevalmistajad

Eelnõu ja seletuskirja koostasid Rahandusministeeriumi maksupoliitika osakonna peaspetsialistid Marko Talur (marko.talur@fin.ee, tel 611 3607) ja Tiina Hansson (tiina.hansson@fin.ee, tel 611 3039) ning sama osakonna nõunik Elo Haugas (elo.haugas@fin.ee, tel 611 3798). Eelnõus sisalduvate muudatuste rahalist mõju hindas fiskaalpoliitika osakonna analüütik Margus Tuvikene (margus.tuvikene@fin.ee, tel 611 3221). Tulumaksuseaduse § 26 muudatuse ja seletuskirja ettevalmistamisel osales Haridus- ja Teadusministeeriumi õigusosakonna jurist Kati Uusmaa (kati.uusmaa@hm.ee, tel 735 0142).

Eelnõu juriidilist kvaliteeti kontrollis Rahandusministeeriumi õigusosakonna nõunik Marge Kaskpeit (marge.kaskpeit@fin.ee, tel 611 3645) ja keeleliselt toimetas eelnõu sama osakonna keeletoimetaja Sirje Lilover (sirje.lilover@fin.ee, tel 611 3638).

3. Märkused

Eelnõu ei ole seotud muu menetluses oleva eelnõuga ega Euroopa Liidu õiguse rakendamisega.

Eelnõu on seotud valitsusliidu tegevuskavaga.

Eelnõuga muudetakse tulumaksuseaduse 01.01.2016. a. jõustuvat redaktsiooni (RT I, 23.03.2015, 287).

Muudatuste seadusena vastuvõtmiseks on vajalik Riigikogu poolthäälte enamus. Seadus on kavandatud jõustuma uue maksustamisperioodi alguses 1. jaanuaril 2016.

¹ <https://valitsus.ee/sites/default/files/content-editors/failid/re-sde-irl-valitsusliidu-lepe-2015.pdf>

II. Seaduse eesmärk

Eelnõu peamine eesmärk on sätestada Eesti Reformierakonna, Sotsiaaldemokraatliku Erakonna ning Erakonna Isamaa ja Res Publica Liit valitsusliidu tegevuskavas kokku lepitud tulumaksuseaduse muudatused, milleks on maksuvaba tulu määra järk-järguline suurendamine 205 euronit kuus ja keskmise vanaduspensioni tulumaksuvaba hoidmine. Eelnõuga suurendatakse pensionide täiendava maksuvaba tulu määra praeguselt 220 eurolt 225 eurole kuus. 2016. aastal suurendatakse üldise maksuvaba tulu määra 154 eurolt 170 eurole kuus. Niisiis ei maksustata alates 2016. a. 1. jaanuarist tulumaksuga pensioni, mis ei ületa 395 eurot kuus.

Seoses lastetoetuste ja üldise maksuvaba tulu suurendamisega jäetakse TuMS §-s 23¹ sätestatud laste ülalpidamisega seotud täiendav maksuvaba tulu 2015. a. kehtivale tasemele (154 eurot kuus ehk 1848 eurot aastas teise ja iga järgneva lapse kohta).

Valitsusliidu tegevuskavaga seoses tekkivate kulude katteallikatenä on kokku lepitud muuhulgas täiskasvanute koolituskulude maksustatavast tulust mahaarvamise ja maksustatavast tulust lubatud mahaarvamiste üldsumma piiramises. Kehtiva tulumaksuseaduse alusel on maha arvatavad tasemeõppeasutuse või Eesti Hariduse Infosüsteemis registreeritud laste huvikooli korraldatud koolituse kulud, samuti koolituskulud, mille õppekavale on antud luba. Käesoleva aasta juulist kehtima hakkav täiskasvanute koolituse seadus ei kohusta täiskasvanute täienduskoolitusasutusi igale üksikule õppekavale luba taotlema, vaid täienduskoolitusasutus esitab majandustegevusteate, kus märgib ära, millistes valdkondades koolitust läbi viiakse. Üleminek koolituslubade väljastamiselt majandustegevuse teate esitamisele on toonud vajaduse üle vaadata tulumaksusoodustuse reeglid. Eelnõuga kaotatakse täiskasvanute hobikoolitusega seotud kulude tulumaksusoodustus. Tasemekoolitusega seotud kulude, samuti kuni 18-aastaste noorte huviharidusega seotud kulude mahaarvamise õigus säilib.

Füüsilise isiku maksustatavast tulust lubatud mahaarvamiste kogusummat vähendatakse 1920 eurolt 1200 eurole. Muudatus puudutab alates 2016. aastast makstavate eluasemelaenu intresside, koolituskulude ning tehtavate heategevuslike kingituste ja annetuste tulust mahaarvamise õigust.

Samuti on eelnõu eesmärk korrastada renditulu maksustamise reegleid ja sätestada füüsilisele isikule eluruumi üürilepingu alusel saadud üürist arvestuslik mahaarvamine üürimisega seotud kulude katteks. Mahaarvamine muudab üüri maksustamise õiglasemaks ja suurendab eeldatavasti maksumaksjate õiguskuulekust üüritulu deklareerimisel.

Eelnõuga suurendatakse välislähetuse päevaraha maksuvaba piirmäära. Muudatuse eesmärk on tagada võimalus hüvitada töötajatele välislähetusega seotud täiendavad igapäevakulud jätkuvalt maksuvabalt.

Lisaks sisaldab eelnõu tulumaksuseaduse (edaspidi ka *TuMS*) § 16 lõike 3 sõnastuse täpsustust.

III. Eelnõu sisu ja võrdlev analüüs

TuMS § 13 lõike 3 punkti 1 muudatusega suurendatakse välislähetuse päevaraha maksuvaba määra.

Välislähetuse päevaraha eesmärgiks on hüvitada isikule välisriigis viibimisega seotud suurenenud igapäevakulud ehk kulud, mis kaasnevad lähetuses viibimisega (näiteks kodu asemel toidlustusasutuses söömine, suuremad kulud lähedastega suhtlemisele ning interneti kasutamisele). Erinevalt lähetusega seotud kuludest (eelkõige kulud toidule) ei ole maksuvaba päevaraha piirmäär pikka aega tõusnud – see on väiksemate muudatustega kehtinud vähemalt alates aastast 1994. Samal ajal on näiteks OECD riikides inflatsioon olnud 79,7% (perioodil 1994–2013 on Euroopa Liidu riikides inflatsioon olnud 48,1%, OECD riikides 79,7% ja maailmas 175,5%) ning mitmed riigid (näiteks Soome) uuendavad päevaraha maksuvabu piirmäärasid igal aastal. See on toonud kaasa olukorra, kus Eesti töötajad peavad päevaraha maksuvaba piirmäära ületavad kulud tasuma oma palgast või Eesti tööandja peab tasuma tulu- ning sotsiaalmaksu tegelikke kulusid katvalt, kuid maksuvaba piirmäära ületavalt päevaraha osalt. Kumbagi lahendust ei saa pidada päevaraha maksuvaba piirmäära eesmärgiga kooskõlas olevaks.

Eelnevast tulenevalt tõstetakse eelnõuga päevaraha maksuvaba piirmäära. Tulenevalt Eesti tugevast integreeritusest Euroopa Liitu toimub enamik välislähetusi Euroopa Liidu riikidesse, mistõttu on piirmäära tõstmisel asjakohane lähtuda just nendes toimunud muutustest. Seetõttu tõstetakse eelnõuga välislähetuse päevaraha maksuvaba piirmäära 50 euronit, mis lähtub Euroopa Liidu riikide inflatsioonist ning võimaldab taastada maksuvaba piirmäära algse eesmärgi.

Piirmäära tõstmisega suureneb oht, et maksustatava palga asemel makstakse liikuva iseloomuga tööd tegevatele isikutele (näiteks kaugsõiduautojuhid) maksuvaba päevaraha. Ohu vähendamiseks näeb eelnõu ette, et kõrgendatud määras (kuni 50 eurot) võib päevaraha maksuvabalt maksta vaid iga välislähetuse 15 esimese päeva eest, kuid mitte rohkema kui 15 päeva eest kalendrikuus. Ülejäänud lähetuses viibitud päevade eest on õigus maksuvabalt päevaraha maksta seni kehtinud määras (kuni 32 eurot). Näide: isik on välislähetuses 4. aprillist 10. aprillini, 16. aprillist 5. maini ja 7. maist 27. maini. Sellisel juhul kehtib esimesele 7-päevasele lähetusele 50-eurone piirmäär terves ulatuses; teise lähetuse puhul kehtib 50-eurone piirmäär esimesele kaheksale päevale ning seejärel rakendub lähetuse lõpuni 32-eurone piirmäär; kolmanda lähetuse puhul kehtib 50-eurone piirmäär esimese 15 päeva kohta ning seejärel rakendub 32-eurone piirmäär.

Tulumaksuseadus eristab teenistus-, töö- ja ametilähetusega seotud päevaraha. Teenistuselähetustel käivad avalikud teenistujad ning nendele on Vabariigi Valitsuse määrusega² fikseeritud päevarahaks 32 eurot. Töölähetustel käivad töölepingulised töötajad ning nendele on vastava Vabariigi Valitsuse määrusega³ ette nähtud minimaalseks päevarahaks 22,37 eurot, ülempiiri sätestatud pole. Ametilähetustel käivad ülejäänud isikud (näiteks juriidilise isiku juhtorgani liikmed) ning nende osas puuduvad õigusaktides igasugused päevaraha määrad. Eelnevast tulenevalt ei suurenda päevaraha maksuvaba piirmäära tõstmine tulumaksuseaduses automaatselt ühegi tööandja ega avaliku sektori

² Vabariigi Valitsuse 19.12.2012. a. määrus nr 112 „Ametniku teenistuselähetusse saatmise, lähetuskulude hüvitamise ning päevaraha maksmise tingimused ja kord ning päevaraha määr“.

³ Vabariigi Valitsuse 25.06.2009. a. määrus nr 110 „Töölähetuse kulude hüvitiste maksmise kord ning välislähetuse päevaraha alammäär, maksmise tingimused ja kord“.

kulusid päevaraha maksmisel. Päevaraha suuruse avalikus teenistuses määrab jätkuvalt vastav Vabariigi Valitsuse määrus ning ülejäänud juhtudel tööandja, arvestades päevaraha kohustuslikku miinimummäära. Piirmäära tõstmine võimaldab vaid eraõiguslikel tööandjatel maksuvabalt maksta lähetusega seotud tegelikke kulusid paremini arvesse võtvat päevaraha, kui nad seda vajalikuks peavad.

Paragrahvi 16 lõike 1 muudatusega luuakse sarnaselt samas paragrahvis reguleeritud litsentsitasule selge renditulu mõiste ja eeldused selle tululiigi ühetaoliseks kohtlemiseks kogu seaduses. Praegu võib renditulu mõiste sisustamiseni jõuda ainult TuMS-i erinevate sätete (näiteks § 12 lõike 1 punkt 14, § 29 lõige 6, § 31³) tõlgendamise teel. Seejuures sisustavad erinevad sätted renditulu erinevalt (näiteks TuMS § 29 lõike 6 punkt 2 käsitleb rendituluna hüpoteegi seadmise eest makstud tasu, kuid TuMS § 16 lõige 1 seda rendituluna ei käsitle). Lisaks tekitab segadust asjaolu, et renditulu hulka kuuluvad eseme kasutamisest täiesti erineva olemusega tegevusest saadud tulud (näiteks TuMS § 16 lõige 1 peab rendituluks kinnisasja ostueesõigusega koormamise eest saadavat tasu). Selge renditulu mõiste loomine on eelduseks eelnõuga kavandatavale õigusele teha osast renditulust 20%-line mahaarvamine renditulu teenimisega seotud kulude katteks.

Eelnõu kohaselt on rendituluks üür, rent, tasu hoonestusõiguse seadmise ja reaalkoormatise talumise eest ning seadusest või tehingust tuleneva eseme kasutamise piirangu talumise eest saadud muu tasu. Teisisõnu on maksustatavaks rendituluks igasugune tasu, mis saadakse TSÜS § 48 mõttes eseme kasutamise piiramise talumise eest sõltumata selle tasu saamise õiguslikust alusest ja vormist. Ainsaks erandiks on asjaõiguseaduse § 158² alusel avalikes huvides vajaliku tehnovõrgu ja –rajatise talumise eest saadud tasu maamaksu ulatuses, mis on vastavalt TuMS § 19 lõike 3 punktile 15 tulumaksuvaba.

Renditulu mõiste on sisustatud maksimaalselt laialt, hõlmamaks kõiki olukordi, mil tulu saadakse oma tegevuse piiramise talumise eest, sõltumata sellest:

- a) millise tehingu alusel (näiteks suuline üürileping, notariaalne rendileping, kohtuotsusega seatud reaalservituut) ja millises vormis (näiteks üür, rent, muu tasu) tasu saadakse;
- b) kas tegevus on piiratud vabatahtlikult (näiteks sõlmitud üürileping), poolvabatahtlikult (näiteks seatud reaalservituut) või tahte vastaselt (näiteks asjaõiguseaduse § 158¹ alusel avalikes huvides vajaliku tehnovõrgu ja –rajatise talumine);
- c) kas tegemist on vallasasjaga (näiteks sõiduk), kinnisasjaga (näiteks põllumaa), piiratud asjaõigusega (näiteks korterihoonestusõigus) või muu esemega (näiteks osauhingu osalus). Seejuures on oluline rõhutada, et erinevalt võõrandamisest saadud tulu maksustamisest, ei ole renditulu saamine piiratud varaga, mis on võõrandatav.

Silmas tuleb pidada, et renditulu mõiste sisustamine fraasi „eseme kasutamise piirang“ abil on olnud teadlik valik. Asjaõigus käsitleb omaniku kolme õigust: vallata, kasutada ja käsutada. Võimalikult laia kohaldamisala tagamiseks keskendub renditulu mõiste just eseme kasutusõiguse piirangule, kuna näiteks reaalkoormatis valdamist ja käsutamist otseselt ei mõjuta. Teisalt tähendab valitud sõnakasutus, et tasu valdamise või käsutamise piirangu talumise eest, mis kasutamise õigust ei puuduta, renditulu mõiste alla ei kuulu. Seega kitseneb senine TuMS § 16 lõike 1 kohaldamisala kinnisasja ostueesõigusega koormamise eest saadava tasu võrra.

Võrreldes kehtiva õigusega on TuMS § 16 lõiget 1 täiendatud teise lausega, mis täpsustab renditulu aluseks oleva esemega seotud kõrvalkulude ja koormistega seonduvat. Lause kohaselt ei kuulu renditulu hulka võlaõiguseaduse § 292 tähenduses kõrvalkulude ja § 293

tähenduses koormiste kandmine renditulu saaja eest või nende kandmise hüvitamine renditulu saajale. Lisatav lause ei muuda renditulu maksustamise põhimõtteid, kuna juba praeguse tõlgenduse⁴ kohaselt ei kuulu kõrvalkulud ja koormised renditulu hulka sõltumata sellest, kas neid kantakse renditulu saaja eest (näiteks kommunaalarve ja interneti eest maksab üürnik) või renditulu saajale hüvitatakse nende kandmine (näiteks üürnik maksab üürileandjale iga kuu üürile lisaks kommunaalarve ning interneti eest). Lisatav lause üksnes kordab selle põhimõtte seaduse tasandil üheselt mõistetavuse huvides üle. Oluline on silmas pidada, et renditulu hulka ei kuulu ainult selliste kõrvalkulude ja koormistega seotud maksed, mis kuuluvad võlaõigusseaduse § 292 või § 293 kohaldumisalasse. Teisisõnu on hõlmatud ainult sellist liiki kõrvalkulud ning koormised, mille osas võimaldab võlaõigusseadus kokku leppida, et need kannab üürisuhte ajal üürnik. Sellisteks kõrvalkuludeks on tasu renditulu saaja või kolmanda isiku teenuste ja tegude eest, mis on seotud eseme kasutamisega. Näiteks on korteri üürimise korral kõrvalkuluks niinimetatud kommunaalmaksed, kuid kõrvalkuluks ei ole üüritava korteri laenumakse. Sellisteks koormisteks on esemega seotud avalik-õiguslikest normidest tulenevad eseme igakordse omaniku kohustused. Näiteks maja üürimise korral on koormiseks kinnistuga piirneva kõnnitee lumevaba hoidmine, kuid koormiseks ei ole maamaks.

Paragrahvi 16 lõikes 3 asendatakse seaduses kasutatav mõiste „sisseseade“ mõistega „seade“. Tavatahenduses loetakse sisseseadeks ruumidesse paigaldatud seadmeid jm seadmestikku, mis põhjendamatult kitsendab sätte kohaldamisala ning on praktikas tekitanud küsimusi sätte tõlgendamise kohta. Mõiste pärineb varasemate maksulepingute tõlgetest, kus ingliskeelne sõna „equipment“ on tõlgitud „sisseseadeks“. Rahvusvahelises maksuõiguses on sõnal „equipment“ laiem tähendus, hõlmates lisaks tootmisruumidesse paigaldatud seadmetele (nt tööpinkidele) muuhulgas ka ettevõtluses kasutatavaid transpordivahendeid, konteinereid ja vaguneid. Muudatusega ajakohastatakse tulumaksuseaduse teksti ning võetakse kasutusele täpsem ja laiem mõiste.

Paragrahvis 23 sätestatakse valitsusliidu tegevuskavas kokku lepitud maksuvaba tulu suurendamine 205 euron kuus. Maksuvaba tulu suurendatakse järk-järgult järgmise nelja aasta jooksul – uus määr on 2040 eurot (170 eurot kuus) 2016. aastal, 2160 eurot (180 eurot kuus) 2017. aastal, 2280 eurot (190 eurot kuus) 2018. aastal ja alates 2019. aastast 2460 eurot (205 eurot kuus).

Tulenevalt TuMS § 31¹ lõikest 3 mõjutab maksuvaba tulu suurendamine lisaks residentidele ka selliseid mitteresidentist füüsilisi isikuid, kelle residendiriik on mõni Euroopa Majanduspiirkonna lepinguriik ja kes saavad mingi osa oma maksustatavast tulust Eestis. Sellistel mitteresidentidel on õigus kasutada oma Eestis saadud tulu puhul maksuvaba tulu proportsionaalselt Eesti tulu osakaaluga oma maksustamisperioodi kogutulul.

Paragrahvis 23¹ fikseeritakse laste ülalpidamisega seotud täiendava maksuvaba tulu määr 2015. aastal kehtivale tasemele 1848 eurot (154 eurot kuus) teise ja iga järgneva lapse eest. Kui laps on maksustamisperioodil ka ise tulu teeninud, saab lapsevanem või muu last ülal pidav isik kasutada täiendavat maksuvaba tulu juhul, kui lapse maksustatav tulu on 1848 eurost väiksem. Kui laps on näiteks suvevaheajal töötades teeninud 300 eurot, siis jääb lapsevanemale õigus arvata enda maksustatavast tulust maha 1548 eurot (1848 – 300).

⁴ Maksu- ja Tolliamet juhend <http://www.emta.ee/index.php?id=36513>

Muudatus ei mõjuta lapse enda tulu maksustamist – sellise tulu suhtes kehtib eelnõuga TuMS §-s 23 sätestatav maksuvaba tulu suurendamise graafik. Seega näiteks 2016. aastal ei maksustata lapse tulu 2040 euro ulatuses, kuid lapsevanem ei saa enda tulust maha arvata 2040 euro ja 1848 euro vahet.

Paragrahvis 23² suurendatakse pensionide täiendavat maksuvaba tulu 2640lt eurolt 2700 euroni aastas (225 eurot kuus). Koos üldise maksuvaba tulu tõusuga (170 eurot + 225 eurot = 395 eurot) kindlustab see keskmise vanaduspensioni tulumaksuvabastuse ka 2016. aastal. Sarnaselt TuMS § 31¹ lõikega 3 mõjutab maksuvaba tulu suurendamine lisaks Eesti residentidele ka muu Euroopa Majanduspiirkonna lepinguriigi residentist füüsilisi isikuid, kes saavad osa oma pensionist Eestis. Kui selline pension on Eestis maksustatav, on nimetatud mitteresidendil õigus arvata sellest maha §-23² sätestatud maksuvaba tulu proportsionaalselt Eesti tulu osakaaluga oma maksustamisperioodi kogutulul.

Paragrahvis 26 piiratakse koolituskulude maksustatavast tulust mahaarvamise õigust ja senine § 26 lõige 2 muudetakse kaheks eraldi lõikeks 2 ja 2¹, parandamaks teksti jälgitavust (§ 26 lõige 2 muutub ka seoses 1. juulil 2015 jõustuva täiskasvanute koolituse seadusega). Kehtiva seaduse kohaselt on tulust maha arvatavad tasemeõppeasutuse või Eesti Hariduse Infosüsteemis registreeritud laste huvikooli korraldatud koolituse kulud, samuti koolituskulud, mille õppekavale on antud luba. Uus täiskasvanute koolituse seadus ei kohusta täiskasvanute täienduskoolitusasutusi igale üksikule õppekavale luba taotlema, vaid täienduskoolitusasutus esitab majandustegevusteate, kus märgib ära, millistes valdkondades koolitust läbi viiakse. Üleminek koolituslubade väljastamiselt majandustegevuse teate esitamisele on toonud kaasa vajaduse üle vaadata tulumaksusoodustuse reeglid. Eelnõuga (**uus lõige 2¹**) kaotatakse täiskasvanute (üle 18 aasta vanuste isikute) hobikoolitusega seotud kulude tulumaksusoodustus. Tasemekoolitusega seotud kulude, samuti kuni 18-aastaste noorte huviharidusega seotud kulude mahaarvamise õigus säilib muutumatuna.

Selleks, et täiskasvanud õppija saaks seoses täienduskoolitusega tulumaksusoodustust kasutada, peab täienduskoolituse läbiviijal olema täienduskoolituse läbiviimiseks tegevusluba või ta peab olema esitanud majandustegevusteate täienduskoolituse läbiviimiseks. Tulumaksutagastust võimaldatakse edaspidi vaid kutse-, ameti- või erialaste kompetentside omandamiseks kavandatud koolituste korral, mille õppekavas on ära näidatud seotus konkreetse kutsestandardiga või tasemekoolituse õppekavaga (osa, aine või moodul) või mille eesmärk on keeleõpe.

Sõnaselgelt sätestatakse, et koolituskuluna ei käsitata AM-kategooria, A-kategooria, A1- ega A2-alamkategooria, B-kategooria ega B1-alamkategooria mootorsõidukijuhi koolitusel osalemise eest tasutud kulusid. Kui mootorsõidukijuhi koolitus on vajalik tööalaselt või seoses ettevõtlusega, siis töandja saab oma töötajate või füüsilisest isikust ettevõtja enda koolitamiseks teha selliseid kulusid jätkuvalt maksuvabalt.

Täienduskoolitusasutus võib esitada Maksu- ja Tolliametile edaspidi vaid nendel õppekavadel õppinute andmed, kus on seos kutsestandardiga või tasemeõppe õppekavaga. Õppekavad peavad olema avalikult kättesaadavad asutuse kodulehel.

Analoogse skeemi alusel hakkavad Maksu- ja Tolliametile andmeid edastama ka EHISes registreeritud huvikoolid. Spordikoolides, samuti kunstikoolides, tantsustuudiotest ja teistes taolistes asutustes õpib lisaks noortele ka hulk täiskasvanuid, riik toetab aga eelkõige noorte

huvitegevust. Maksusoodustuse rakendamiseks võib huvikool edaspidi maksuhaldurile esitada vaid alla 18-aastaste õppijate andmeid.

Paragrahvi 28² lõike 1 muudatusega vähendatakse residentist füüsilise isiku maksustatavast tulust lubatud mahaarvamiste kogusummat praeguselt 1920 eurolt 1200 eurole. Muudatus puudutab eluasemelaenu intresside, koolituskulude ning heategevuslike kingituste ja annetuste tulust maha arvamise õigust. Uus piirmäär kohaldub alates 2016. aastast tasutavatele eluasemelaenu intressidele ja muudele maha arvatavatele kuludele. Ühise tuludeklaratsiooni esitavad abikaasad saavad mahaarvamisi kasutada kahekordses piirmäära summas ehk 2400 euro ulatuses.

Mahaarvamiste piirmäära vähendamine tasakaalustab osaliselt maksuvaba tulu suurendamist. Kui viimane mõjutab eelkõige väikese sissetulekuga maksumaksjaid, siis suuremas mahus eluasemelaenu intresside maksmist või tasulistel koolitustel osalemist saavad endale võimaldada eelkõige riigi tuge vähem vajavad isikud. Muudatus mõjutab 2013. a. eest esitatud tuludeklaratsioonide andmete põhjal ca 12% eraldi deklaratsiooni ja 8% ühisdeklaratsiooni esitanud maksumaksjatest.

Piirmäära vähendamine võib mõjutada ka TuMS § 31¹ lõikes 3 nimetatud Euroopa Majanduspiirkonna lepinguriigi residentist füüsilisi isikuid, kes saavad vähemalt 75% oma aastasest maksustatavast tulust Eestis, kuna neil on õigus teha oma Eestis saadud tulust TuMS 4. peatükis sätestatud mahaarvamisi proportsionaalselt, võttes arvesse Eesti maksustatava tulu osakaalu nende maksustamisperioodi kogutulul.

Paragrahvi 29 lõike 6 punkt 1 tunnistatakse kehtetuks, kuna pole olemas Eestis asuvat kinnisasja, mis ei oleks kantud või mida ei tuleks kanda Eesti registrisse. Kõik Eestis asuvad kinnisasjad on kaetud TuMS § 29 lõike 6 punktiga 2.

Paragrahvi 29 lõike 6 punkti 2 muudatus on eelkõige tehniline ja tuleneb TuMS § 16 lõike 1 muutmisest ning eelnõu eesmärgist ühtlustada renditulu mõiste sisu TuMS-s. Muudatuse tulemusena sisustatakse renditulu residentist füüsilise isiku ning mitteresidendi maksustamisel ühtmoodi.

Paragrahvi 31 lõike 1 punkti 7 muudatuse eesmärk on tagada residentide ning mitteresidentide võrdne kohtlemine. Residentist füüsilisele isikule on maksuvaba lisaks § 13 lõike 3 punktis 1 sätestatud tavapärase lähetusega seotud kuludele ja piirmäära sisse jäävale päevarahale ka teatud muud kulud ja päevarahad, kui need saadakse seoses teatud liiki lähetustega (TuMS § 13 lõike 3 punktid 1¹–1⁴). See põhimõte peaks kehtima samasugusel identsel kujul mitteresidentide suhtes, kuid TuMS-i täiendamise käigus on jäänud maksuvabastus mitteresidentidele laiendamata. Muudatusega viga parandatakse ning edaspidi maksustatakse residentide ja mitteresidentide lähetustega seotud kulusid ning päevaraha ühtmoodi kõikide lähetuse liikide puhul.

Paragrahvi 31³ muudatus tuleneb TuMS § 16 lõike 1 muutmisest ning selle eesmärk on vältida TuMS-s kahe erineva tähendusega renditulu mõiste kasutamist. Muudatuse kohaselt maksustatakse tulumaksuga lepingulise investeerimisfondi renditulu Eestis asutatud hooneühistu liikmesusest, Eestis asuvast kinnisasjast või sellega seotud piiratud asjaõigusest. Muudatuse tulemusena ühtlustatakse TuMS § 16 lõike 1 ja § 31³ mõistekasutus. Sellega seoses muutub veidi TuMS § 31³ maksuobjekt. Näiteks ei maksustata selle sätte alusel lepingulise investeerimisfondi tuluna enam hüpoteegi seadmise eest makstavat tasu. Samas

muutub selle sätte alusel maksustatavaks näiteks asjaõigusseaduse § 158² alusel makstav tasu avalikes huvides vajaliku tehnovõrgu ja –rajatise talumise eest. Uuena lisatakse sätte kohaldamisalasse hooneühistu liikmesus eesmärgiga tagada ühetaoline maksustamine sõltumata sellest, kas isik näiteks rendib hoone osa või hooneühistu liikmesust, millega sisuliselt kaasneb hoone osa rentimine.

Paragrahv 39¹ on eelnõuga seadusesse lisatav uus säte, mille kohaselt võlaõigusseaduse tähenduses eluruumi üürilepingu alusel saadud üürist (TuMS § 16 lõige 1) arvatakse tuludeklaratsioonis üürimisega seotud kulude katteks maha 20%. Tegemist on vara võõrandamisel saadud tulust lubatud mahaarvamistega sarnase regulatsiooniga (TuMS § 15 koosmõjus §-ga 37), mis moodustab osa maksubaasist ning ei kuulu maksusoodustuste hulka. Tulenevalt uue paragrahvi asukohast kohaldub mahaarvamine residendist füüsilistele isikutele, mitteresidentidele ning lepingulistele investeerimisfondidele. Mahaarvamist ei kohaldata füüsilisest isikust ettevõtjatele, kuna nende puhul maksustatakse ettevõtlustulu kogumina, mitte üksikuid tululiike. Muudatuse tulemusena muutub eelkõige füüsiliste isikute kinnisvara eluruumi üürilepingu alusel kasutada andmise eest saadava üüri maksustamine subjektiivselt õiglasemaks ning väheneb huvi sellist tulu varjata.

Uue paragrahvi juures on oluline arvestada nelja aspekti:

- mahaarvamine tehakse ainult eluruumi üürilepingu alusel saadud üürist. Eluruumi üürilepingu mõiste sisustamisel lähtutakse võlaõigusseaduse paragrahvidest, mis reguleerivad sellist tüüpi lepingut (näiteks §-d 273–275). Eluruumi mõiste sisustamisel lähtutakse võlaõigusseaduse § 272 lõikest 2. Üüri mõiste sisustamisel lähtutakse võlaõigusseaduse §-st 271. Seega ei tehta mahaarvamist näiteks tasust, mis saadakse seni elamiseks kasutatud korteri kasutada andmise eest rendilepinguga. Samas toimub mahaarvamine näiteks tasust, mis saadakse seni büroona kasutatud korteri kasutada andmise eest eluruumi üürilepingu alusel. Seega on oluline lepingu ning tulu liik, mitte eluruumi ametlik staatus registrites või eluruumi üürilepingu sõlmimisele eelnenud perioodi kasutusotstarve;
- mahaarvamine toimub tuludeklaratsioonis, mistõttu ei ole seda võimalik kasutada tuludeklaratsiooni esitamata;
- mahaarvamine tehakse ilma dokumentaalsete tõenditeta üürimisega seotud kulude kohta. Teisisõnu on see kättesaadav kõigile maksumaksjatele sõltumata sellest, millises ulatuses realselt kulutusi tehakse ning katab ka eluruumi amortisatsiooni komponenti. Kuludokumentideta protsendilise mahaarvamise kasuks on otsustatud, kuna see on tulu deklareerijale lihtne ning aitab muudatuse oodatava tulemuseni kõige paremini jõuda. Ainult dokumentaalselt tõendatud kuludele mahaarvamise õiguse andmine tooks üürileandjale kaasa vajaduse hakata koguma kõiki kuludokumente koos kohustusega neid säilitada. Lisaks hägustuks dokumendipõhise mahaarvamise korral piir füüsilise isiku ja füüsilisest isikust ettevõtja maksustamise vahel;
- mahaarvamisel puudub summaline ülempiir;
- kõigil muudel juhtudel (see tähendab eluruumi üürilepingu alusel saadud üürist erineva TuMS § 16 lõike 1 mõistes renditulu puhul) puudub õigus teha renditulust ükskõik milliseid mahaarvamisi seni, kuni isik ei registreeri end füüsilisest isikust ettevõtjaks ning ei käsitle renditulu oma ettevõtlustuluna.

Paragrahvi 41 punktides 7 ja 7¹ tehakse tehnilisi muudatusi tulenevalt TuMS § 16 lõike 1, § 29 lõike 6 punkti 2 ja § 31³ muutmisest ning § 29 lõike 6 punkti 1 kehtetuks tunnistamisest.

Sarnaselt TuMS §-ga 31³ muutub veidi maksuobjekt, mille puhul tulumaksu kinnipidamist rakendatakse (vaata ka § 31³ muudatuse selgitust).

Oluline on silmas pidada, et TuMS § 41 punktide 7 ja 7¹ sõnastus tähendab, et tulumaks peetakse kinni renditulu väljamakselt TuMS §-s 39¹ sätestatud mahaarvamist arvesse võtmata. Kinnipidaja ei saa vastutada tingimusliku mahaarvamise õigsuse eest. TuMS § 39¹ tingimuste täitmise eest (see tähendab, et konkreetsel juhul on lepingu liigiks eluruumi üürileping ning renditulu liigiks üür) saab vastutada vaid üüri saaja ise. Seetõttu ei ole asjakohane lubada eluruumi üürilt 20% mahaarvamise rakendamist tulumaksu kinnipidamise etapis. Selline lahendus on optimaalne nii kinnipidajale, maksumaksjale kui ka riigile, kuna tulumaksu kinnipidamisel hoidutakse nii võimalikest vigadest, mis võivad viia tulumaksu juurdemääramiseni renditulu saaja deklaratsiooni esitamise ajal. Sarnane lähenemine töötab edukalt näiteks koolituskuludega, mille puhul maksumaksja tasub alguses täissumma ning alles deklaratsiooni esitamisel saab osa koolituskulust maksustatavast tulust maha arvata ja sellega muude tuludega seotud juurdemakset vähendada või õiguse küsida riigilt ülemääraselt tasutud tulumaksu tagastust.

Paragrahvi 44 uue lõike 1⁴ kohaselt peab residendist füüsiline isik, kellele kuulub Eestis asutatud hooneühistu liikmesus või Eestis asuv kinnisasi, kinnitama tuludeklaratsioonis renditulu saamist või mittesaamist. Muudatuse eesmärk on vähendada renditulu aladeklareerimist (vt seletuskirja mõjude osa). Seejuures on oluline silmas pidada kahte asjaolu. Esiteks kehtib tuleb selline kinnitus anda vaid juhul, kui füüsilisel isikul on tuludeklaratsiooni esitamise kohustus. Kui tuludeklaratsiooni esitamise kohustus puudub (TuMS § 44 lõiked 6 ja 6¹), siis ei pea isik tuludeklaratsiooni esitama ainult renditulu kohta kinnituse andmiseks. Teiseks, kuigi kinnituse andmise kohustuse tekkimise aluseks on Eestis asutatud hooneühistu liikmesus ja Eestis asuv kinnisasi, siis kinnitus tuleb anda igasuguse TuMS § 16 lõike 1 mõistes renditulu (vt seletuskiri § 16 lõike 1 muutmise kohta) saamise või mittesaamise kohta. Saamise korral tuleb vastav tulu deklareerida, tulu mittesaamisel anda sellekohane kinnitus, mille sisu ja vorm täpsemal kujul sätestatakse rahandusministri määrusega kehtestatava füüsilise isiku tuludeklaratsiooni vormiga. Täienduse jõustumisel puudub füüsilisel isikul võimalus saadud renditulu passiivselt maha vaikida – selle asemel peab renditulu saaja hakkama edaspidi renditulu varjamiseks selle saamist maksudeklaratsioonis ühemõtteliselt eitama.

Tegemist on esimese osaga meetmetest, mille eesmärk on eelkõige eluruumide üüriturgu läbipaistvamaks muuta, üürilepingutega seotud vaidlusi vähendada, nn maksuauku kahandada ning maksutulu suurendada. Järgmiste meetmetena kaalub Rahandusministeerium koostöös teiste ministeeriumitega üüriregistri loomist, mille eesmärk oleks aidata eluruumide üürisuhete pooltel tagada õiguskindlus (näiteks üürilepingute vormid) ning samal ajal tagada avalike ülesannete täitmiseks (erinevate sissetuleku ning kuludega seotud toetuste maksmine, ametlike kirjade kättetoimetamine, maksude kokkukogumine) riigi informeeritus üürisuhetest.

Paragrahvi 48 lõike 3 punkt 4 tunnistatakse kehtetuks. Muudatuse tulemusena ei käsitleta enam välislähetustega seotud kulude hüvitamist või välislähetuse päevaraha maksmist üle maksuvaba piirmäära erisoodustusena. Mõlemal juhul on sisuliselt tegemist töötajale töö eest makstava tasuga, mistõttu tuleks neid maksustamisel käsitleda ühtmoodi ning nendega peaks töötajale kaasnema kõik töö eest saadava tasuga seotud hüved (erisoodustus on küll sotsiaalmaksuga maksustatav, kuid samal ajal isikustamata, mistõttu praegu näiteks üle maksuvaba piirmäära makstud päevaraha haigushüvitise arvestamisel arvesse ei võeta). Oluline on silmas pidada, et muudatuse tulemusena tekib tööandjal lähetusega seotud kulude

hüvitamisel või välislähetuse päevaraha maksmisel üle maksuvaba piirmäära seda piirmäära ületavatelt summadelt tulumaksu kinnipidamise kohustus (TuMS § 41 punkt 1).

Paragrahvi 61 lõiget 44¹ täiendatakse seoses § 26 lõike 2¹ lisamisega seadusesse. Tegemist on 1. juulil 2015 jõustuva rakendussättega, mis on seadusesse toodud seoses samal kuupäeval kehtima hakkava uue täiskasvanute koolituse seadusega. Muudetud kujul tagab rakendussäte 2016. aasta 1. jaanuarist 30. juunini tehtud selliste koolituskulude tulust mahaarvamise õiguse, mis on tasutud riigi või kohaliku omavalitsuse üksuse haridusasutuses, avalik-õiguslikus ülikoolis või asjaomase õppekava alusel õppe läbiviimiseks tegevusluba omavas erakoolis täienduskoolituses osalemise eest, tingimusel, et õppekava eesmärk oli tasemeõppe õppekavas sisalduvate või kutsestandardis kirjeldatud kutse-, ameti- või erialase kompetentsi saavutamine või keeleõpe.

IV. Eelnõu terminoloogia

Eelnõus ei kasutata Eesti õigusaktides seni kasutamata ega võõrkeelseid termineid.

V. Eelnõu vastavus Euroopa Liidu õigusele

Euroopa Liidu õigusaktid eelnõus käsitletud küsimusi ei reguleeri. Valdav osa füüsiliste ja juriidiliste isikute tulu maksustamist puudutavaid otsuseid on jäetud liikmesriikide pädevusse, mida tuleb teostada kooskõlas Euroopa Liidu aluslepingutega.

Eelnõu on kooskõlas Euroopa Liidu Toimimise Lepingus ja Euroopa Majanduspiirkonna lepingus sisalduvate isikute ja kapitali vaba liikumise põhimõtetega, sest muudatustega (üüritud arvestamise põhimõte, välislähetuse päevaraha maksuvaba määra suurendamine) koheldakse sarnaselt residendist ja mitteresidendist füüsilisi isikuid. Maksuvaba tulu ja pensionide täiendava maksuvaba tulu määra suurendamine kehtib ka Eestist maksustatavat tulu saava mitteresidendist füüsilise isiku suhtes, kelle residendiriik on mõni Euroopa Majanduspiirkonna lepinguriik.

VI. Seaduse mõjud

Seadusel on eelkõige sotsiaalset ja majanduslikku laadi mõjud. Seaduse vastuvõtmisel suureneb maksuvaba tulu määr järgneva nelja aasta jooksul 205 euronit kuus, mis parandab eelkõige väiksema sissetulekuga maksumaksjate toimetulekut. Keskmine pension jääb tulumaksuvabaks.

Vastukaaluks nimetatud meetmetele vähenevad teatud määral tulumaksusoodustused – kaob võimalus arvata täiskasvanute huvihariduse kulusid maha füüsilise isiku maksustatavast tulust ja väheneb üldine mahaarvamiste piirmäär.

Lisaks suureneb välislähetuse päevaraha lähetuse esimese 15 päeva eest seniselt 32 eurot 50 euronit, mis võimaldab lähetusega seoses tekkivaid täiendavaid kulusid töötajatele maksuvabalt hüvitada senisest suuremal määral.

Füüsiliste isikute eluruumi üürilepingu alusel saadud üürist tehakse edaspidi arvestuslik 20%line mahaarvamine üürimisega seotud kulude katteks, mis muudab üüri maksustamise subjektiivselt õiglasemaks ning vähendab maksumaksjate huvi sellist tulu varjata.

Erinevate uuringute põhjal võib eeldada, et eraisikult eraisikule üüritakse umbes 36 000 eluaset ning üldse kokku 54 000 eluaset. Oluline on silmas pidada, et näiteks leibkonna eelarve uuringu 2010 kohaselt üürib eluaset üldse kokku 40 000 leibkonda. Seega on erinevate uuringute andmed eluruumide üürituru suuruse kohta märkimisväärselt erinevad. 2013. aasta kohta deklareeris füüsilise isiku tuludeklaratsioonis üüri- ja renditulu ning tasu asja piiratud asjaõigusega koormamise eest kokku 25 796 füüsilist isikut (vorm A read 5.1 ja 7.3 ning vorm E rida 1.2). Seejuures eeldatavalt eraisikule üüritud esemelt (vorm A rida 7.3 ja vorm E rida 1.2) deklareeris renditulu 5664 isikut. Sõltuvalt sellest, milliseid andmeid omavahel võrrelda, võib eelneva alusel jõuda tulemuseni, et tulu eluaseme välja üürimisest jätab deklareerimata 50–87% isikutest (eeldades, et iga isik üürib välja ühte eluaset). Eelduslikult on eluruumide puhul tegemist ka kõige suurema varagrupiga, millelt saadud renditulu füüsilised isikud deklareerimata jätvavad. Seetõttu keskenduvad renditulu maksustamise muudatused just eluruumi üürilepingu alusel saadud üürile. Sellise üüri maksustamise muudatused ühest küljest vähendavad deklareeritavat tulu (20%-lise mahaarvamise kehtestamine), kuid teisest küljest toovad eelduslikult oluliselt suurema hulga isikuid saadud üüritulu avalikustama (füüsilise isiku tuludeklaratsioonis nõutav kinnitus renditulu saamise või mittesaamise kohta). Koosmõjus teiste kaalumisel olevate meetmetega nagu üüriregister (vaata seletuskirja § 44 uue lõike 1⁴ kohta), vähendavad kirjeldatud muudatused lõpptulemusena rendituluga seotud maksuauku ning parandavad üürituru läbipaistvust ning maksude laekumist.

VII. Seaduse rakendamise seotud riigi ja kohaliku omavalitsuse tegevused, eeldatavad kulud ja tulud

1. Maksuvaba tulu suurendamine

Maksuvaba tulu tõstmine suurendab töötavate inimeste netopalka ja kättesaadavat pensioni ning tulumaksutagastus ühisdeklaratsioonidelt on kõrgem. Füüsilise isiku tulumaksu laekumine väheneb järgnevalt:

	2016	2017	2018	2019
Töötajad, sh töötavad pensionärid	-20	-35	-49	-70
Mittetöötavad pensionärid	-4	-9	-15	-23
Ühisdeklaratsioonid		-3	-5	-7
Kokku mõju, mln €	-24	-48	-69	-100

2. Pensionite täiendava maksuvaba tulu tõus

Oodatav keskmine vanaduspension 2016. aastal on 395 eurot kuus. Selleks, et see oleks jätkuvalt maksuvaba, suurendatakse lisaks üldisele maksuvabale tulule tõsta ka pensionide täiendavat maksuvaba tulu (220 eurolt 225 euroni). See vähendab füüsilise isiku tulumaksu laekumist 2016. aastal ca 1,8 mln euro võrra.

3. Laste ülalpidamisega seotud täiendava maksuvaba tulu jätmise 1848 eurole aastas (154 eurot kuus).

Teise või enama lapse eest toetuse saajaid oli Sotsiaalkindlustusameti andmetel 2014. aasta IV kvartalis 71 267. Eeldades, et laste arv püsib samal tasemel ja arvestades seniste tulumaksutagastustega, suurendab laste täiendava tulumaksutagastuse 154 euro juures kuus fikseerimine alates 2016. aastast füüsilise isiku tulumaksu laekumist 2017. a. 2,1 mln, 2018. a. 3,4 mln ja 2019. a. 4,7 miljoni euro võrra.

4. Koolituskulude mahaarvamise piiramine

Eelnõu rakendamise seotud täiendav prognoositav riigieelarveline tulu on kokku ca 4,4 miljonit eurot. Planeeritavasse summasse on arvestatud edaspidine võimalik tagastamisele mittekuuluv tulumaks täiskasvanute sõiduõppelt, hinnanguliselt osa spordi-, tantsu-, muusikajärglaste huvikoolide tasudelt ning ka kutseõppeasutustes, rakenduskõrgkoolides ja ülikoolides toimuvate tööalase täienduskoolitusega mitteseotud kursuste tasudelt.

5. Maksustatavast tulust tehtavate mahaarvamiste piirmäära vähendamine

Mahaarvamiste piirmäära vähendamine 1920 eurolt 1200 eurole aastas alates 2016. aastast suurendab füüsilise isiku tulumaksu laekumist 0,6 mln euro võrra 2017. aastal ja 0,7 mln euro võrra 2018. ning 2019. aastal.

6. Üürile arvestusliku 20% kulude mahaarvamise kehtestamine

Füüsilise isiku tuludeklaratsioonis deklareeris 2013. aastal üüri või renditasu 4018 isikut summas 9,1 miljonit eurot. Lisaks deklareeriti ettevõtlustuluna üüri- või renditasu 1646 korral summas 10,1 miljonit eurot. Seega 2014. a. laekus füüsiliste isikute vahelistelt tehingutelt tulumaksu 4 miljonit eurot. Statistikaameti leibkonna eelarve uuringu järgi elab üüripinnal ca 40 000 leibkonda.

Eeldades, et keskmine üür kasvab keskmise palgaga samas tempos, varjatud turust hakatakse seletuskirja VI osas viidatud meetmete tulemusena deklareerima ca 70% üüripinnal elavate leibkondade kohta (ca 28 400 leibkonda) ning arvestades, et mahaarvatavad kulud moodustavad 20% tuludest, on oodatav mõju füüsilise isiku tulumaksu laekumisele 2017. a. 6,9 miljonit, 2018. a. 7,3 miljonit ja 2019. a. 7,8 miljonit eurot.

7. Päevaraha suurendamine

Tulumaksuseadus eristab teenistus-, töö- ja ametilähetusega seotud päevaraha. Teenistuslähetusel käivad avalikud teenistujad ning nendele on vastava Vabariigi Valitsuse määrusega fikseeritud päevarahaks 32 eurot. Töölähetusel käivad töölepingulised töötajad ning nendele on vastava Vabariigi Valitsuse määrusega ette nähtud minimaalseks päevarahaks 22,37 eurot, ülempiiri sätestatud pole. Ametilähetusel käivad ülejäänud isikud (näiteks juhtorganiliikmed) ning nende osas puuduvad õigusaktides igasugused päevaraha määrad. Eelnevalt tulenevalt ei suurenda päevaraha maksuvaba piirmäära tõstmise tuluumaksuseaduses automaatselt avaliku sektori kulusid päevaraha maksmisel. Päevaraha suuruse määrab avalikus teenistuses jätkuvalt vastava Vabariigi Valitsuse määrus ning ülejäänud juhtudel tööandja. Piirmäära tõstmise võimaldab vaid eraõiguslikel tööandjatel soovi korral maksta maksuvabalt senisest suuremat päevaraha.

Piirmäära ületavalt päevarahalt tasuti 2014. aasta jooksul erisoodustuse alusel makse 520 000 eurot. Eeldades, et maksuvaba piirmäära tõstmisel enam piirmäära ületavat päevaraha ei maksta, on see summa muudatuse maksimaalne otsene mõju.

Päevaraha maksuvaba piirmäära tõstmisel võib olla kaudne mõju palgatulult laekuvatele maksudele, kui tööandjad asendavad osa töötaja palgast kõrgema päevarahaga. Samas jääb selline kaudne mõju väikeseks, kuna TuMS § 13 lõike 3 punkti 1 muudatuse kohaselt tõuseb päevaraha maksuvaba piirmäär ainult esimese 15 päeva eest, mis välislähetuses viibitakse, kuid mitte enama kui 15 päeva kohta kalendrikuus.

VIII. Rakendusaktid

Eelnõus tehtavate muudatuste rakendamiseks tuleb täiendada järgmiste tulumaksuseaduse rakendusaktidega kehtestatud maksudeklaratsioonide vorme:

- 1) rahandusministri 29.11.2010. a. määrus nr 60 „Tulumaksuseadusest”, „Sotsiaalmaksuseadusest”, „Kogumispensionide seadusest” ja „Töötuskindlustuse seadusest” tulenevate deklaratsioonide ja tõendite vormide kinnitamine“;
- 2) rahandusministri 14.06.2011. a. määrus nr 30 „Residendist füüsilise isiku tulu deklareerimine”;
- 3) rahandusministri 24.01.2014. a. määrus nr 6 „Mitteresidendi ja lepingulise investeerimisfondi deklaratsioonide ning füüsilise isiku residentsuse määramise vormide kinnitamine ja täitmise korrad“.

Seoses välislähetuse päevaraha määra suurendamisega tuleb täiendada ka Vabariigi Valitsuse 25.06.2009. a. määrust nr 110 „Töölähetuse kulude hüvitiste maksmise kord ning välislähetuse päevaraha alammäär, maksmise tingimused ja kord“.

IX. Seaduse jõustumine

Seadus jõustub uue maksustamisperioodi alguses, 2016. aasta 1. jaanuaril.

X. Eelnõu kooskõlastamine ja huvirühmade kaasamine

Eelnõu esitatakse kooskõlastamiseks ministeeriumidele ja arvamuse avaldamiseks Eesti Ametiühingute Keskliidule, Eesti Kaubandus-Tööstuskojale, Eesti Kinnisvarafirmade Liidule, Eesti Maksumaksjate Liidule, Eesti Tööstuskojale ning Eesti Väike- ja Keskmiste Ettevõtjate Assotsiatsioonile.

24.04.2015